
STUDENT!

Numărul 1

BUCURESTI

Decembrie 2004

FOAIE STUDENTEASCĂ DE PROTEST

STUDENTII SI BIROCRATIA

TEHNOLOGIA "INFORMATIEI"

PROBLEMA BURSELOR

CAPITALA SI STUDENTUL DE AZI

**Se distribuie
GRATUIT**

STUDENȚII ȘI BIROCRAȚIA

În România, birocrăția sistemului de stat este o mare problemă. Aceasta nu reprezintă pentru nimeni o noutate. Ne sunt tuturor familiare cozile de la ghișee, zecile de hârtoage completate inutil și toate celelalte neajunsuri cauzate de incompetența funcționarului public și de rigiditatea sistemului care îl tolerează pe acesta.

Evident că învățământul superior nu face excepție de la această regulă, noi studenții fiind nevoiți să parcurgem o adevărată junglă birocratică de-a lungul celor câțiva ani de facultate. Cred că ne este foarte cunoscută atotputernicia instituției secretariatului și a personajelor ce o animă.

În acest domeniu nu s-a produs încă nici o revoluție, practicile din vremea comunismului fiind încă la ordinea zilei, lucru greu de admis, dar care n-ar trebui să ne mire ținând cont de faptul că foarte mulți secretari din acea vreme sunt și acum în funcție. Și mai grav este însă că ne-am obișnuit cu această stare de fapt. Ne-am obișnuit să considerăm normale mai micile sau mai marile “atenții” cu care încercăm să înduplecăm secretarii să-și facă datoria. Aroganța este omniprezentă în relația lor cu studenții, având tot timpul grijă să ne arate că au lucruri mult mai bune de făcut, iar o discuție cu noi îi deranjează vădit. Pesemne că

incompetența, corupția, mârlnia au ajuns atribute esențiale ale funcționarului public modern, altfel fiindu-mi greu să-mi explic cum se petrec astfel de lucruri cu știința și acordul conducerii facultăților. Pentru a ilustra cele spuse mai sus aș vrea să aduc în atenție cazul doamnei secretar-șef din cadrul Facultății de Istorie a Universității București, cred eu emblematic pentru situația penibilă a acestui sistem.

Această persoană, pe lângă faptul că nu-i este străin nici unul din obiceiurile evocate mai sus, este și “promotoarea” celui mai greșos nepotism, luându-și drept secretar adjunct pe propria fiică, transformând astfel secretariatul într-o afacere de familie. Astfel de cazuri sunt probabil frecvente în facultățile din București, de aceea contăm pe ajutorul vostru în a le face cunoscute.

Alex N.

MANIFEST

Suntem studenți! Și suntem nemulțumiți! Nemulțumiți de condițiile din cămine, de reducerea facilităților acordate studenților și de birocratia excesivă. Nemulțumiți de tirania non-valorii și a incompetenței, de așa-zisele reforme care transformă școala românească într-o pepinieră de nulități.

Lucrurile trebuie să se schimbe, și atât cât ne stă în putință vom încerca să schimbăm și noi ceva. Nu putem conta pe asociații și ligi. Toate formele de organizare studențești au eșuat ori s-au compromis. Înscrierea într-o ligă a devenit doar un mijloc de a obține diverse avantaje. Ligile nu mai reprezintă interesele studenților, liderii lor manifestand o revoltătoare lipsă de atitudine față de problemele cu care se confruntă studenții. În schimb, aceiași lideri se folosesc de marea masă a studenților pentru a se căpătui sau pentru a-și lansa cariere de activiști în diverse partide politice.

Edităm această foaie pentru a ne exprima nemulțumirea, pentru a trage un semnal de alarmă și, nu în ultimul rând, pentru a da un exemplu. Proiectul **Student!** s-a născut la Timișoara și s-a răspândit și în celelalte centre universitare din țară. Această foaie apare periodic grație efortului intelectual și financiar al unui grup de studenți, nefiind finanțată de vreun partid politic sau organizație. Fondatorii foii și o parte din colectivul de redacție sunt membri ai organizației naționalist-creștine Noua Dreaptă, care susține această inițiativă.

Prin **Student!** vă puteți exprima nemulțumirile, vă puteți face auziți! Contactați-ne, semnalați-ne problemele voastre, trimiteți-ne articolele voastre! Nu sunteți singuri! **Student!** este prezent!

Problema burselor

Există un set de preocupări pe care fără nici o ezitare le putem numi **PREOCUPĂRI NAȚIONALE**. Aici putem include educația și învățământul, sănătatea, apărarea națională și protecția socială a unor categorii defavorizate. Am făcut o diferență între educație și învățământ. În timp ce prima se realizează prin diferite mijloace culturale, învățământul ca formă organizată se realizează prin intermediul unei instituții specializate: școala, fie că este de ciclul primar, preuniversitar sau universitar. Că școala ar trebui să fie o prioritate o știm cu toții; de asemenea, conștientizăm sau ar trebui să conștientizăm că școala este o instituție vitală pentru orice stat și mai ales pentru un stat ca România. Însă de mult timp școala românească nu este o prioritate. Poate nici nu a fost. Și noi, care ne facem instruirea la cea mai înaltă treaptă a învățământului - universitatea, ar trebui să fim primii care conștientizăm acest fapt. Studențimea are datoria de a semnala aceste aspecte când toată lumea închide ochii, chiar și mulți dintre profesori. Problemele sunt prezente la toate nivelurile învățământului și vor fi analizate în mai multe articole în această publicație, care este una a studenților și pentru studenți.

În articolul de față aș vrea să vorbesc despre o problemă pe care mulți nu o

sesizează, dar de la care pornesc multe dintre problemele studenților. Cei mai mulți dintre noi nu au un venit (legal) în afara susținerii părinților. De aceea, cred că problema burselor este una importantă pentru noi și are repercusiuni în toată activitatea noastră. La momentul actual, bursele sunt puține. Spre exemplu, numărul bursierilor în Facultatea de Istorie a Universității București este de 26 de studenți raportat la Anul III de studii. Asta dintr-un total de 120 de studenți care nu plătesc taxe. Situația actuală cred că este similară în majoritatea universităților românești. Să nu se creadă că, dacă cerem o suplimentare a numărului burselor, suntem împotriva performanței și a concurenței într-un domeniu prin excelență concurențial cum este acela al învățământului universitar. De aceea, propunem ca stabilirea numărului de burse să se facă prin consultarea studenților, a reprezentanților lor și a conducerii facultăților. De asemenea, credem că ar trebui crescute sumele acordate pentru bursele de studii în raport cu cele sociale. În același timp, pentru studenții cu rezultate excepționale cerem o bursă de merit care să depășească cuantumul celorlalte. Bineînțeles că aceasta implică și concursul statului, prin dimensionarea bugetului pentru învățământ. Dacă suntem de acord cu retragerea statului din numeroase domenii unde inițiativa particulară trebuie să aibă întâietate, credem că alte domenii, prin excelență

bugetare, cum ar fi sănătatea și învățământul, trebuie sprijinite de stat. Statul român are datoria de a se implica în sprijinirea studenților, pentru că ei sunt intelectualii de mâine și principala resursă umană a țării.

Știu că unii vor spune că mulți studenți lucrează în timpul anilor de studii. Suntem de acord cu aceasta, dar nimeni nu analizează performanțele școlare ale acestora.

Câți dintre studenții care lucrează nu au restante? Câți nu termină facultatea fără a dobândi cunoștințele necesare? Vă spunem că numărul lor este mare. Și așa, din cauza multor profesori rămași în secolul XX și a diferitelor reforme eșuate, performanțele universitare în România sunt în continuă scădere. În timpul anilor de studii, făcând două lucruri deodată, riscăm să le facem prost pe amândouă ori, cum se întâmplă de obicei, să neglijăm școala. De aceea, pentru a face față provocărilor viitorului, studenții români trebuie să fie bine pregătiți, pentru că noi suntem elita de mâine a țării.

Alex M.

TEHNOLOGIA "INFORMAȚIEI"

**Epopée tragi-comică
inspirată dintr-un caz real**

Câți dintre noi n-am afirmat măcar o dată, cu năduf, că diplomele în România nu valorează nici măcar hârtia pe care sunt scrise? Se pare că așa gândește și conducerea Facultății de Electronică din cadrul Politehnicii București, căci altfel nu ne putem explica în ce mod a putut să rătăcească fără urmă diploma unuia dintre foștii săi studenți.

C.G. a terminat liceul în 1999. A intrat în același an la Facultatea de Electronică a UPB. În anul următor a obținut o bursă la o universitate din Germania, pe care a absolvit-o trei ani mai târziu. Anul acesta a vrut să-și continue studiile în cadrul unui masterat în România, ocazie cu care și-a dat seama că trecutul se întoarce ca să îl bântuie: la înscrierea la masterat, i s-a cerut diploma de bac... Și iată-l pe studentul nostru confruntat cu fantomele birocrăției românești de care, când a plecat în Germania, credea că a scăpat. Câtă naivitate! Diploma sa de bac rămăsese la Electronică. Nemții (popor înapoiat, ce să-i faci) nu-i ceruseră decât o copie când l-au admis la facultate.

Pentru a-și recupera diploma de bac, studentul trebuie să facă o cerere. Și să anexeze o "foaie de lichidare" prin care să dovedească faptul că și-a achitat toate datoriile față de universitate. V-ați aștepta ca datoriile unui student față de universitate să fie consemnate într-un calculator, într-o bază de date; click, print și gata, nu-i așa? He he, da' unde vă credeți? Ei bine, pentru a demonstra că n-are datorii față de școală, studentul nostru trebuie

să obțină nu mai puțin de 19 (nouăsprezece) vize diferite (gluma numărul 1). Aceste vize se obțin de la sedii ale diverselor departamente ale Politehnicii aflate toate în București, dar în mai multe locații diferite (gluma numărul 2). Și pentru a întregi comedia, aceste servicii au orare de funcționare foarte stricte și în același timp diferite. Așa că, dacă nu cumva deții vreun dispozitiv de teleportare, îți poți completa prețioasa colecție de semnături și ștampile în câteva zile lucrătoare, cu condiția să nu mai ai și altceva de făcut. Din păcate pentru studentul nostru, el avea ceva de făcut, fiind angajat la o firmă care n-a fost prea încântată de plimbările lui zilnice prin oraș.

Mă scuzați, am spus mai devreme orar foarte strict? Am greșit pe jumătate, orarul nu este strict decât pentru studenți. Doamne ferește să întârzii cu două-trei minute peste ora fixată. Riști s-o deranjezi pe doamna secretară/bibliotecară dintr-o interminabilă convorbire telefonică și atunci să te ții potop de reproșuri și invective. Dacă însă se întâmplă să ajungi în intervalul de timp înscris pe ușă și ai surpriza să nu găsești pe nimeni, nu te speria. Cu siguranță, posesoarea de ștampilă este reținută cu treburi importante în altă parte, nu-ți rămâne decât să pleci cu coada între picioare și să revii în altă zi când, fără îndoială, doamna respectivă va fi la postul ei. Sau... nu...

Pentru a scurta această epopee, vom sări direct la punctul culminant: studentul nostru și-a completat colecția de 19 semnături și ștampile și se prezintă acum la secretariatul Facultății de Electronică. A avut grijă să se încadreze în orele de "relații cu publicul": între 12 și 14. "Când am ajuns acolo, în fața ușii era o gloată de studenți așezați într-un fel de coadă. Unul dintre ei mi-a spus că așteptau să li se vizeze carnetele, dar una dintre secretare plecase cu ștampila, iar celelalte sec-

retare nu lăsau pe nimeni să intre. Am așteptat vreo douăzeci de minute, după care am intrat, pentru că oricum n-aveam treabă cu ștampila, eu voiam să-mi recuperez diploma. Una dintre secretare s-a răstit la mine și a vrut să mă dea afară, dar i-am explicat ce vreau și până la urmă s-a calmat. M-a pus să aștept afară încă vreo 20 de minute, după care mi-a zis că nu-mi găsește diploma. Să vin mâine, poate până atunci se găsește".

Dar cum minunile nu se întâmplă decât în filme, vă dați seama că nici a doua zi diploma n-a apărut. Știind că la întrebarea "cum s-a întâmplat așa ceva?" n-o să capete vreun răspuns, omul nostru întreabă resemnat "ce fac eu acum?". La care secretara foarte amabilă îi răspunde că trebuie să-și declare diploma pierdută, s-o anunțe la Monitorul Oficial (un mizilic, 160.000 de lei) și să se ducă la liceu să-și ia altă diplomă. "N-ar trebui să faceți dumneavoastră chestia asta? La urma urmei, nu eu mi-am pierdut diploma, ci dumneavoastră"; "Ne pare rău, nu se poate"; "Îmi dați măcar o hârtie, ceva, în care să scrieți că mi-ați pierdut diploma?"; "Ne pare rău, nici asta nu se poate".

Ironia soartei este că, recent, Facultatea de Electronică și Telecomunicații și-a mai adăugat un apendice la denumire: "Tehnologia Informației". Mă întreb ce fel de tehnologie ar putea să predea o instituție care nu e în stare nici măcar să aibă grijă de propriile sale informații, care pierde documente pe care le are în păstrare și ai cărei funcționari își maschează propria incompetență cu un strat gros de nesimțire.

Dan G

CAPITALA ȘI STUDENTUL DE AZI

A spune că Bucureștiul suferă este un adevăr iritant, dar oarecum suportabil. Privită dintr-o perspectivă sobră și sumbră, Capitala creează iluzia unui imens spital de nebuni. Cel puțin pentru un student aflat la început de drum (postură din care scriu acum). Asemenea indiferență este simptomatică la nivelul întregii României căci, așa cum spunea cineva în trecut, “țara aceasta pierе nu din lipsă de programe, ci din lipsă de oameni”. Acuzat de înstrăinare de sine însuși, de moravuri joase sau de libertate în exces, Bucureștiul se refulează într-un mimetism care repugnă. O maladie care se perpetuează în subconștientul colectiv. Tumoarea ceaușismului va continua să se extindă atât timp cât românul se va raporta la trecut. Aceasta va conduce inevitabil către îndelung-polemizatul conflict între generații. În contemporaneitate, problematica acestei adversități trebuie judecată contextual. Bucureștiul de azi este scena unei separații fundamentale, rezultat, de altfel, al unei jumătăți de veac de degradare și decadență. Este vorba, desigur, de prăpastia creată între “bătrânii” care au trait socialismul de tip ceaușist și tinerii care abia acum înțeleg că viitorul le aparține (mă refer, evident, la studenți). În privința primilor, alinierea

acestora la o concepție prestabilă este o forma convenabilă de a evita. În ziua de azi, fiecare evită orice. Mai mult ca oricând, în comunism acest adevăr s-a adoptat, ca o dogmă trecută sub tăcere. Oameni fără trecut, prezent sau viitor, evitare. Evitare și uitare, pentru că memoria nu le încălzea mâinile în viscolul iernii. Momentan, singurul care poate schimba ceva este studentul. Din orice punct de vedere l-am aborda, studentul este un fenomen. Adaptabil și lipsit de “povara” rigidității, acesta ilustrează o realitate de care este imposibil să nu se țină cont. Sub presiuni independente de voința proprie, studentul bucureștean se eliberează de constrângeri și acționează arbitrar. Fără a manipula și fără a fi manipulat, se desprinde din imaginarul social și triumfă cu satisfacție.

Însă, mai presus de toate, studentul este dispus să riște, pentru că, în fond, "Cine nu riscă, pierde totul" (*Fouche*).

Dragos M.

STUDENT! vă recomandă:

Noua Dreaptă

Identitate națională :: revoluție spirituală
www.nouadreapta.org

AlterMedia

Fața nevăzută a realității
<http://ro.altermedia.info>

ATU: Alianța Tineretului Universitar

Mișcarea Tinerilor Liberi
www.greva.ro

În următorul număr al Student!-ului, o pagină este A TA!

**Trimite-ne articolul tău la adresa
student_bucuresti@yahoo.com**

*Trimite-ne impresiile, sugestiile
și criticile tale la adresa:
student_bucuresti@yahoo.com*

*În spațiul virtual
ne găsiți la adresa:
www.student-tm.mxhost.net*